

Et Mindretal (Andersen, Brock, Dressing, Earsen og Mogensen) har derimod ment, at, da det er ønskeligt, at Skov anlæg paa Jorder, som ere mindre vel skikkede til Agerbrug, fremmes, bør Retten til at indtage Jord til Skov anlæg vedblive uforandret, forsaavidt Jordstykket har en lavere Gjennemsnitsfkyldsaetningstærkt end 5, og Mindretallet har desuden ment, at Hensynet til Eiere af allerede paabegyndte Skov anlæg vilde være tagttaget ved en Bestemmelse om, at Inddragning af Jord til Fuldførelse af Anlæget skulde kunne ske uden Hensyn til Fkyldsaetningstærkten, naar Nødvendigheden af saadan Inddragning godtgjøres for Indenrigsministeren.

Til § 3.

Udvalgets Flertal (Andersen, Breinholt, Brock, Dressing, Hansen, Mogensen og Earsen) har maattet billige Grundtanken i denne Paragraf, nemlig at den Jord, som for Tiden henhører til Fæstegaarde under Godserne, skal i sin Helhed eller dog i det Væsentlige vedblive at være fæstepligtig, indtil den er overgaaet til og har været i Selveie i 20 Aar; men Flertallet har ikke kunnet slutte sig til Paragrafens nuværende Affattelse, idet det maa anse væsentlige Ændringer og Tilføininger fornødne. Flertallet har saaledes ment, at det vilde være i fuld Overensstemmelse med Paragrafens Grundtanke, at den i Forordning af 25de Marts 1791 hjemlede Ret til i visse Tilfælde at nedlægge Bøndergaarde ophæves, skøndt denne Ret vistnok kun har været meget lidet benyttet; og at det vilde være hensigtsmæssigt endvidere i den foreliggende Lov at fastsætte en Begrænsning af Godseiernes Omdelelingsret med Hensyn til Størrelsen af den Hovedparcel, som i Henhold til den faktiske Anvendelse af den nugældende Lovgivning skal blive tilbage, naar Gaarden ikke skal betragtes som nedlagt. Det vilde formentligt være rigtigt, i Eighed med, hvad der i Forordning af 3die December 1819 § 1 er bestemt for Selveiergaardernes Bedkommende, at fastsætte, at Hovedparcellen af en Fæstegaard skal have en Størrelse af mindst 20 Lønder Land koniteret Jord.

Flertallet har dog ikke anset det for tilstrækkeligt at Bevarelsen af de nuværende Fæstegaarde sikkes med et mindste Maal af 20 Eder Land koniteret Jord; men at der ogsaa saaledes som i Paragrafen foreslaaet maatte sørges for, at de Dele af Fæstegaardens nuværende Tilliggende, som fremtidigt fraklilles som mindre Parceller, skulle være fæstepligtige, undtagen naar Parcellerne ere paa under 1 Ed. Hartorn og særskilt bebygges eller henlægges til jordløse Huse. Flertallet kan derimod ikke tiltræde Bestemmelsen i § 3, at ikkun $\frac{1}{6}$ af Gaardens Hartorn maa fraklilles til Huslodder til særskilt Bebyggelse ligesaa lidet som Slutningsbestemmelsen i § 6, der medfører, at saadanne bebyggede Huslodder skulle være fæstepligtige, med mindre de udtages til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord i Henhold til Lov af 19de Februar 1861 § 2, en Bestemmelse, som formentligt vilde være ensbetydende med, at saadanne Huslodder ikke komme tilstede, hvilket dog i mange Tilfælde vilde være ønskeligt.

Mindretallet (Carlsen, Estrup, Fischer og Mollke-Bregentved) maa erkjende, at naar det i den nugældende Udnyttingslovgivning er fastholdt i god Overensstemmelse med de Principer, som have været de gjældende i henved et Aarhundrede, at Middelfjordbrugene (Bøndergaarde) bør bevares ikke alene i Tal men ogsaa af en vis Størrelse paa Selveiergodset, maa den samme Betragtning af hvad Almenvellet kræver føre til, at ogsaa Fæstegaardene sikkes et lignende mindste Maal af Jord; og Mindretallet vilde altsaa fuldstændigt have kunnet slutte sig til denne i Flertallets Ændringsforslag fremsatte Tanke, naar Bestemmelsen havde staaet ene, og navnligt naar Tanken havde faaet sit Udtryk i et af Regjeringen forelagt Lovforslag. Efter Forslagets nuværende Plads i et ved privat Initiativ indbragt Lovforslag, der efter Mindretallets Mening mindre tager Sigte paa Almenvellet end paa Fortrædigelse af en enkelt Samfundsklasse, vil Mindretallet ikke kunne anbefale det til Thingets Vedtagelse, saa meget mindre som det bestemt maa fragaade Vedtagelsen af det sidste Stykke af den af Flertallet foreslaaede omændrede Paragraf, da der derved vilde blive